

εγκαταλείπω

εγκαταλείπω, ρ. [<αρχ. ἐγκαταλείπω], εγκαταλείπω. **1.** αποσύρομαι, παραιτούμαι: «εγκατέλειψε τα εγκόσμια και κλείστηκε σε μοναστήρι». **2.** δέχομαι, παραδέχομαι την ήττα μου: «εντάξει, ρε φίλε, εγκαταλείπω. Είσαι πιο μάγκας από μένα». Από τον πυγμαχικό ή παλαιστικό όρο·

- εγκαταλείπω στην τύχη του (κάποιον ή κάτι), βλ. λ. [τύχη](#).

- εγκαταλείπω τα εγκόσμια, βλ. λ. [εγκόσμια](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας